

Ιερά Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
Ευλογημένο Καταφύγιο Άξιον Εστί
Κατασκήνωση Αγοριών Δημοτικού Α΄ Περίοδος

Μακρυνίτσα 2026

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Γεώργιος Καρσλίδης»

Είναι ο Πόντος, στην όμορφη πίστη μας
«δεξαμενή» που ποτίζει ψυχές
όχι νερό... προσευχή, κατορθώματα
κι έχει κρατήσει γενιές και γενιές!

Όποιος διψούσε το γνήσιο έπαιρνε
της Σουμελά το βουνίσιο στρατί
αν ήσουν Πόντιος κόπος δεν ήτανε
ήταν χαρά, λεβεντιά και τιμή!

Ποντιοπούλι μου, δώσε το χέρι σου
λέει η γιαγιά στον μικρό εγγονό
στην Παναγία μας να προσκυνήσουμε
που θα σε νοιάζεται με το Χριστό!

Του Αη-Γιώργη το όνομα τίμησε
από την Τσάλκα αυτός ο «μικρός»
ένα «κλαδί» που φυσήξανε οι άνεμοι
μέχρι στην Σίψα να γίνει τρανός!

Για τον Καρσλίδη, τον νέο τον Όσιο
δεν είχε εμπόδιο δεν είχε χιονιά
κι όπου τα βρήκε στιγμή δε φοβήθηκε
με Παναγιά και Χριστό στην καρδιά!

Ποντιοπούλι μου...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ιωσήφ Ησυχαστής»

Ο Θεός δεν ζητά τα "μεγάλα"
γι' όλα αυτά που ο καθένας παλεύει,
προτιμά στις καρδιές τις απλές που 'χουν αγάπη
"σπόρο" εκεί να φυτεύει!

Όσοι απλοί σαν παιδιά παραμένουν
του Θεού μας τραβάνε τη Χάρη
κι έτσι απλά οι "μικροί" των ανθρώπων
τώρα βλάστησαν σαν Άγιοι μεγάλοι!

Προσευχή η πνοή που γυρεύει
τον Θεό πάντα στην Εκκλησία!
Ο Ιωσήφ το γνωρίζει και στο Όρος
αναπνέει με Θεό κι Ησυχία!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ιάκωβος Τσαλίκης»

Βλέπω μια εικόνα σου
και ξέρω τον αγώνα σου
ταπείνωση είναι το κλειδί.
Νύχτα και αγρυπνία,
κάθε μέρα και θυσία.
Το έργο σου, Ιάκωβε, θα ζει!

Είμαι μικρό παιδάκι
με καθαρή ψυχή
μέσα στο όνειρο μου,
στον Παράδεισο μου,
ζω με το Χριστό σωστά.
Θα 'θελα να ζήσω
να ευαρεστήσω
και τη μάνα Παναγιά.

Δες τον Άγγελο μου
που είναι πάντα στο πλευρό μου
και με σκέπει με χρυσά φτερά.
Μπρος, στην ανηφόρα
κάθε μέρα κάθε ώρα
να ανέβουμε ακόμη πιο ψηλά.

Είμαι μικρό παιδάκι...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Ευμένιος Σαριδάκης»

Στο φθαρμένο ράσο Του
ακουμπούν ψυχές
στο χαμόγελό Του
άπειρες προσευχές
Τον Σταυρό Του κοιτάζει, την αγάπη αρπάζει
ντύνεται τη ζωή
ο πόνος τον ψηλώνει
δες που σκαρφαλώνει
ψηλά εκεί.

Θέλω πολύ να ημερεύσει ο νους
η πίστη ν' αντέξει την καταιγίδα
κρέμομαι επάνω στους ταπεινούς
να σηκωθώ ειν' η μόνη ελπίδα.

Πως να σου μοιάσω, πόθος ο Ουρανός
απ' τη κούνια σου Άγιος του Θεού μου
η αγάπη είναι η μόνη οδός
μαζί σου να 'μαι παιδί του Χριστού μου.

Δεν φτάνει τούτη η λάμψη
που σ' ακολουθεί
δεν είναι ο σταυρός σου
που σε οδηγεί
είναι πρώτα η αγάπη
πάντα η αγάπη
“και είναι δωρεάν”
δεν κοστίζει, σου δίνει
δε σου παίρνει, προσφέρει
δεν έχει 'αν'.

Θέλω πολύ...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Πορφύριος Καυσοκαλυβίτης»

Κάνε εικόνα κάποιον μικρούλη
με δυο ψαράκια και μια φέτα ψωμί
σαν αλητάκι είπανε μοιάζει
να κλάψει άραγε ή να χαρεί;

Είμαι Χριστέ μου φτωχός για σένα
και “πεινασμένος” μέχρι να Σε βρω
έτσι η καρδιά του βρήκε το δρόμο
από τη Γη να πιάσει, τον ουρανό!

Ξεχωριστός σαν παιδί...
και σαν μεγάλος
άμα γείρει στη Γη ο ουρανός
μία δεσμίδα από φως “κατρακυλάει”
και, να σου, έπεσε ο Πορφύριος!
Ξεχωριστός σαν παιδί!

Είχε και φτώχεια, όλοι την είχαν
και με τα χέρια του, ας ήταν μικρά
τη γκρεμισμένη χτίζουν πατρίδα
χαρά της να’ χει όλο τέτοια παιδιά...

Κι όπως το είπαν Άγιοι, φίλοι
ειν’ ευλογία του Θεού μας στη γη
ένας Πορφύριος, φίλος του κόσμου
και χίλια χρόνια, αν κάνει να φανεί!

Ξεχωριστός...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νικόλαος Πλανάς»

Μες της ζωής την ταραχή
αγωνιστής
“Απλός” παπάς μα πιο πολύ
είν’ ασκητής
εκεί στο βήμα το ιερό
φέρνει το κόσμο στο Θεό
γη τα πόδια δεν πατούνε
μαζί με τη καρδιά πετούνε.

Μες το δισάκι του κρατά ονόματα
“είναι γραμμάτια που ξοφλά συμβόλαια”
Μπρος τα πόδια Του αφήνει
του κόσμου αυτού όλου τη δίνη
η “δουλειά” του λειτουργού
δίπλα μου να ‘ναι και παντού.

Δυο χέρια που κοιτούν ψηλά
προσευχή από την καρδιά
πώς ανοίγει τοίχους και ψηλά βουνά περνά.

Σαν το παιδί δε το βαστά
απ’ τον πατέρα μακριά
μες το εκκλησάκι το μικρό
μαζί πώς σμίγει το “κτιστό” με το Χριστό.

Προορισμός του από παιδί
να διακονεί
στ’ αχνάρια του Χριστού πατά
τ’ ακολουθεί
φλέγεται απ’ την αγάπη
με ξεπλένει μ’ ένα δάκρυ
στού Χριστού το περιβόλι
μαζί Του να βρεθούμε όλοι.

Δυο χέρια που κοιτούν ψηλά....

Σαν το παιδί...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Εφραίμ Κατουνακιώτης»

Όπου ανθίζει η προσευχή
οι καρδιές ευφραίνονται
κι οι καρποί της φαίνονται, δες
τόσοι Γέροντες απλοί
που η ψυχή τους χαίρεται
σαν μικρό παιδί!

Τί ωραία η απλότητα
κι η χαρά στην Εκκλησία,
όταν όλοι με ενότητα
ζούνε την Ορθοδοξία!

Είναι η πίστη ζωντανή
θαύματα αφάνταστα
τόποι σαν Αγιάσματα, δες
τέτοιο Όρος που ανθεί
πόσους Άγιους Γέροντες
«βλάστησε» εκεί!

Με σπηλιές και ησυχαστήρια
Κατουνάκια ξακουσμένα
να κι ο Εφραίμ ξεκινά
προσευχή ταπεινά
κι όλα τόσο ευλογημένα!

Ησυχία, υπακοή
γίνονται τα όπλα του
στου κακού τα κόλπα, για δες
Κι η νηστεία ερημική
όλη του η ύπαρξη
τόσο ασκητική!

Κι η διόρασή του χάρισμα
σιωπηλό στην Εκκλησία,
της ζωής του ήταν το «άθλημα»
κόντρα στην κενοδοξία!

Τέτοια μέρα γιορτινή
φεύγει ο Φεβρουάριος
και γιορτάζει ο Άγιος αυτός!
Να 'ναι απόδειξη τρανή
Άγιους ως τις μέρες μας
βγάζει ακόμη η Γη!

Σαν παιδί πάντα να χαίρεσαι
ζήσε την Ορθοδοξία...
λίγα αν πάρεις κι εσύ
απ' του Εφραίμ τη ζωή
δυναμώνει η Εκκλησία!

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Νεκτάριος Αιγίνης»

Προσκύνημα θα φύγουμε
στην Αίγινα θα πάμε
στο μοναστήρι εκεί που ζει
ο Άγιος που αγαπάμε.

Τον άγιο που μας δίδαξε
το φως και την ειρήνη,
κανέναν να μην κρίνουμε,
κανείς να μη μας κρίνει.

Τους διώκτες του συγχωρέσε,
δεν είπε ούτε λέξη.
Σκληρά τον κατατρέξανε
και ποιος να το αντέξει;

Νεκτάριε, άγιε πατέρα,
σε συναξάρι και γιορτή
πρέσβευε νύχτα και ημέρα
να μείνω του Χριστού παιδί.

Ιώβιος υπομονή,
χαριτωμένος βγήκες.
Στης Παναγιάς στην αγκαλιά
όπως ποθούσες μπήκες.

Τον μόνο άγιο Κριτή,
τον Κύριο, αγαπούσες.
Το δίκιο σου δε ζήτησες.
Αγάπη, εσύ, σκορπούσες.

Νεκτάριε, άγιε πατέρα...

Ύμνος της ομάδας «Άγιος Αμφιλόχιος Μακρής»

Το Άγιο Πνεύμα όπου θέλει Πνέει σαν δροσιά
κι όταν βρει καρδιές αθώες φτάνει πιο κοντά,
τις φυσά να ανοίξουν πλώρη για τον Ουρανό
έτσι και στο Αιγαίο βρήκε Γέροντα απλό!

Αμφιλόχιε απ' την Πάτμο, πέρνα κι από δω
για να ζήσουμε κοντά σου πάλι το Χριστό!
Έχουμε κι εδώ στην πόλη Ευαγγελισμό
κι Άξιον Εστί να ανέβεις πάνω στο βουνό!

Μες στην Εκκλησία όλα είναι ταιριαστά
έχουν πάντα μια συνέχεια και μια αναφορά
απ' την Πάτμο ο Θεολόγος βάζει μια αρχή
κι ο Αμφιλόχιος συνεχίζει τώρα προσευχή!

Αμφιλόχιε απ' την Πάτμο, πέρνα κι από δω...

Ύμνος της ομάδας των Στελέχων «Άγιος Σιλουανός»

Ποιο δρόμο αναζητείς
μες τη νύχτα που σε τυλίγει
πίσω πάλι σε γυρίζει
και την άκρη δεν θα βρεις;

Στο μέλλον περιμένει
Πνεύμα Άγιο και ένα στέμμα.
Σαν πόθος στάζει αίμα.
Μην απελπιστείς ποτέ!

Θεία αγάπη με κατάνυξη ζητώ
στης μετάνοιας δάκρυ σου το ασταμάτητο.
Χάρι Άγια για να ξαναγεννηθώ
στης ευχής της ταπεινής σου το μυστήριο.

Θα ξαναδώ χρυσά φτερά
σ' άγιους ώμους να ανθίζουν
τη ζωή μου να φωτίζουν
να μ' οδηγούν ως την Παναγιά.

Θεία αγάπη με κατάνυξη ζητώ
στης μετάνοιας δάκρυ σου το ασταμάτητο.
Χάρι Άγια για να ξαναγεννηθώ
στης ευχής της ταπεινής σου το μυστήριο.

Γαλιλαία

Όμορφη μέρα θα χαράξει σε λιγάκι,
Κοίτα που σίμωσε στη λίμνη το φεγγάρι!
Αιντε, παιδιά! Τα δίχτυα μες τη βάρκα.
Κάποιος να ρίξει στη στεριά το παλαμάρι.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ποιος είν' Εκείνος που προσμένει στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Τώρα τη βάρκα τους την ξέχασαν για πάντα.
Κανείς δεν ξέρει πως γινήκαν αποστόλοι.
Γράψαν ατέλειωτη ανθρώπινη ιστορία...
κι ήτανε δώδεκα ψαράδες όλοι κι όλοι!

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Ξέρεις ποιος ήτανε Εκείνος στη στεριά,
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
που 'χε τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά;

Αν η λαχτάρα σου σ' οδήγησε 'δώ πέρα ,
ψάξε καλύτερα σ' αυτά που έχεις γνωρίσει.
Ίσως, εκεί, προς τη μεριά της Γαλιλαίας,
κάποιος Θεός θέλει πολύ να σου μιλήσει.

Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
Αναστημένος σε προσμένει στη στεριά
Έγια- έγια μόλα,
Έγια- έγια λέσα!
κι έχει τον ήλιο καρφωμένο στα μαλλιά.

Γενικός Ύμνος των 30 χρόνων της Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μίαν ευχή
μίαν υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

Γενικός Ύμνος των 40 χρόνων της Κατασκήνωσης

Είναι χρόνια που κρατάν τα καλοκαίρια,
και στιγμές μετράμε αγκαλιά με τα αστέρια.
Χαρές που λαχανιάσαμε, τραγούδια απ' τα παλιά,
μικροί που μεγαλώσανε μα μείναν παιδιά!

Είναι τόσες οι αναμνήσεις μια ζωή!
Σαν κομμάτια παζλ χρωματίζουν τη ζωή,
όλα όσα τολμήσαμε, απλά κι αγαπημένα.
Όσα κάνει ο Χριστός για σένα και για μένα.

Άξιον εστί να μπορώ να συνεχίζω.
Όλα Χριστός μες στο Φως να Τον γνωρίζω!
Σαράντα εδώ: Καταφύγιο ευλογημένο!
Χρόνια πολλά καλοκαίρια περιμένω!

Μια ανάσα Αη Λαυρέντη και πλατάνι.
Όνειρα και προσευχές μυρίζει το λιβάνι.
Αυτά που ψιθυρίσαμε στου ουρανού τα' αυτί.
Εκεί που ο Θεός γλυκά ακουμπούσε στη γη.

Μια γεύση Μακρυνίτσα να κρατώ
Ό,τι αγαπήσαμε θα ζει για πάντα εδώ!
Εδώ που φίλοι γίναμε, που γίναμε όλοι ένα!
Σαράντα Κατασκήνωση, Σαράντα ευλογημένα!!!

Άξιον εστί....

Γενικός Ύμνος των 50 χρόνων

Ιεράς Μητροπόλεως Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Ανθρώπους βγάζει και ζωή χαρίζει.
Χωριά και πόλεις μ' εκκλησιές
Σπίτια με όνειρα κι αυλές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση
Στον λίθο που δεν έκαμε του
χτίστη
Βρήκε ο Θεός τα υλικά,
για να νικήσει η ομορφιά
Στης Σαλονίκης κάπου εδώ την
Δύση!

*Πενήντα χρόνια σκάβει δρόμους
στις καρδιές
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές
Στην Πόλη αυτή τη θαυμαστή
Στην εσπερία Αγία Γη
Βρίσκει τους τρόπους και αλλάζει
τις ζωές!*

Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Κι απ' τους καρπούς το δέντρο το
γνωρίζει
Οι γειτονιές 'γιναν φωλιές
Χωρούν ελπίδες και χαρές
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την Δύση
Στο Κορδελιό, Χορτιάτη,
Ξηροκρήνη
Σταυρούπολη, Επτάλοφος
Και Μενεμένη κι Εύοσμος
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!

Πενήντα χρόνια...

Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!
Στα Διαβατά, στην Σίνδο, στην
Πολίχνη!
Συκιές και, Πεύκα κι Εξοχή,
Νεάπολη και Διαλογή
Κι από την πέτρα ο Θεός καρπίζει!
Εκεί που σμίγει η Ανατολή την
Δύση!

